

'WIJ KENNEN NIET DIE SPRINTJES VAN DRIE TOT VIJF JAAR WAARNA EEN BEDRIJF WEER VAN EIGENAAR WISSELT'

vesteringsmaatschappijen. In onze kernmarkten zijn wij juist een van de weinige partijen die volledig op eigen kracht groeien. Wij kennen niet die sprintjes van drie tot vijf jaar waarna een bedrijf weer van eigenaar wisselt. Daarom is de beurs voor ons aantrekkelijk. We hebben een stabiele groep aandeelhouders die onze strategische koers begrijpt en steunt. Dat de koers de afgelopen maanden sterk is gestegen, vinden we mooi voor de aandeelhouders, maar het is niet iets waar wij dagelijks mee bezig zijn. Sterke schommelingen kunnen intern zelfs tot onrust leiden."

13 Waar komt die onrust vandaan?
"Binnen het bedrijf leven zulke koersontwikkelingen wel. Mensen vragen zich af wat dit betekent en hoe ze het moeten duiden. Via een stichting is 3,8 procent van de aandelen in handen van medewerkers. Sommigen doen vanaf het begin van het programma mee en hebben inmiddels een belang opgebouwd dat gelijkstaat aan een netto jaarsalaris. Dat is serieus geld. Daardoor kijken zij op een andere manier naar Nedap dan wanneer het enkel hun werkgever zou zijn."

14 Bent u zelf nog scherp?
"We hebben hier de uitspraak dat als je over vijf jaar je huidige baan op dezelfde manier uitvoert, de kans bijzonder klein is dat je nog relevant bent. Dat geldt zeker voor een bestuursvoorzitter en dat betekent dus dat mijn rol de afgelopen jaren echt heel erg is veranderd. De leidinggevendenden van de marktgroepen hebben veel meer verantwoordelijkheid gekregen en de samenstelling van de directie is veranderd."

15 Na zestien jaar kunt u dus nog wel vijf jaar vooruit?
"Precies."

— Column —

Prosus dichter bij de maan

Kan scepsis omslaan naar bewondering? Nauwelijks een jaar geleden publiceerde uw lijfblad mijn venijnige column over Prosus.

Ik fulmineerde over de mogelijke honderd miljoen dollar 'moonshot'-beloning voor Fabricio Bloisi als ceo van Prosus. Absurd hoog. Bovendien leek de toegevoegde waarde van een ceo beperkt. Immers, Prosus was de facto een beleggingsfonds met aandelen in slechts één bedrijf: Tencent. Prosus had weliswaar miljarden geïnvesteerd in vele andere e-commerce-bedrijven, maar hun waarde was verwaarloosbaar met die van Tencent. Sterker, het grote belang in Tencent was meer waard dan de marktkapitalisatie van geheel Prosus. De overige investeringen waren dus niet slechts gepiel in de marge, maar de markt kende deze zelfs een negatieve waarde toe. Gun die moonshot-beloning liever de baas van Tencent.

Bloisi bleef niet op zijn handen zitten. Inmiddels genereert Prosus, exclusief de bijdrage van Tencent, een positieve cashflow. Bovendien bleef Prosus aandelen Tencent verkopen om met de opbrengst eigen aandelen te kopen. De korting op de beurs is eindelijk aan het verminderen. Fundamenteel belangrijker: er worden naast investeringen ook deelnemingen gestroomlijnd, verkocht of naar de beurs gebracht.

Daar kan een ceo echt waarde creëren.

De dynamiek was voelbaar in de aandeelhoudersvergadering (ava), met korte filmpjes (het eerste was een raketlancering), een loslopende robot en een energieke presentatie van Bloisi. Hyperventilatie was nabij toen hij liet weten dat de winstgevendheid in de eerste vier maanden nog veel beter was dan verwacht.

Na een uur konden aandeelhouders vragen stellen bij het eerste agendapunt. Vervolgens werden de achttien stempunten getoond en werd de vergadering vijf minuten geschorst voor de stemming. Na het tonen van de uitslagen sloot de voorzitter abrupt de ava. Geen vragen over de stempunten, de stemuitslag – met veel tegenstemmen over de controversiële beloningen – of overige zaken. Prosus zal de anderhalf uur durende ava als efficiënt betitelen.

De moonshot-beloning is ongetwijfeld dichterbij gekomen, maar de governance is nu ook naar de maan. Ik wacht nog even met mijn bewondering.

ERROL KEYNER

is adjunct-directeur van de VEB